

DELITI JE TEŽKO

Don Hyun
(po resnični zgodbi)

Hrsk, hrsk, hrsk. Andrew je pogoltnil svojo pokovko in zagrabil še eno pest.

Njegov starejši brat Caleb se je usedel na kavč poleg njega. »Hej, a mi daš malo?«

Andrew ni odvrnil pogleda od televizorja. »Ne.«

»Oh, daj no! Saj mi lahko daš malo.«

Caleb je segel po skledi, toda Andrew jo je potegnil stran.

»Ne! Sem ti že povedal. Ne sprašuj več!«

»Prav.« Caleb je vstal in šel iz sobe.

Naslednji dan je Andrew stopil v kuhinjo. Caleb je delal suši z rižem, morskimi algami in svinjino iz pločevinke.

Andrewju so se pocedile sline. »Mi daš malo?«

»Ne,« je rekel Caleb.

To je Andrewja zelo razjezilo. Stekel je po stopnicah, da bi povedal očku.

»Zakaj je Caleb tako sebičen?« je vprašal.

Očka se je namrščil. »Včeraj sem videl, da mu nisi hotel dati nekaj svoje pokovke. Zakaj bi Caleb moral deliti s tabo, če ti nisi delil z njim?«

»Ker je moj brat!« je rekel Andrew.

»Zakaj nisi delil z njim?«

»Tudi on nikoli ne deli z mano! Sicer pa sem jo naredil zase, ne zanj,« je rekel Andrew. Vendar se je počutil nekoliko slabo. Morda je bilo to grdo od njega.

»Ali veš, da je v Koreji to, da deliš z nekom, zares pomembno?« je vprašal očka. Andrewjeva družina je bila iz Koreje. »Ko z ljudmi nekaj delimo, pokažemo, da nam je zanje mar. Če torej ne deliš, je kakor, da bi rekel, da ti zanje ni mar.«

»Ampak za Caleba mi je mar.«

Andrew je pomislil, kaj bi naredil Jezus. Spomnil se je, kako Odrešenik ljubi vse – celo tiste, ki so bili do njega neprijazni.

»Mislim, da bom jutri radodaren do Caleba in bomo videli, kako se bo izteklo,« je rekel očku.

Očka se je nasmehnil. »Mislim, da je to dober predlog.«

Ko se je Andrew tistega večera ulegel v posteljo, je pomislil na druge prijetne stvari, ki bi jih lahko naredil za Caleba. Bil je navdušen, da bo začel deliti!

Ko se je Andrew naslednje jutro zbudil, ga je čakalo presenečenje. Caleb je pripravil zajtrk samo zanj!

»Očka mi je govoril o tem, da nekaj naredimo za druge,« je rekel Caleb. »Rad bi bil boljši. Zato sem zate naredil tole.«

»Hvala!« je rekel Andrew. »Tudi jaz bi bil rad boljši.«

Kasneje tistega dne sta Andrew in Caleb gledala film. Andrew je pustil, da Caleb izbere. Nato je naredil pokovko samo za Caleba! Pogledal je v skledo. Videti je bilo, kakor da pokovka kliče »POJEJ ME!« Vendar je Andrew ni vzel. Skledo je dal Caleb in rekel: »Vse to je zate. Žal mi je, da prej nisem delil s tabo.«

Andrew je ves teden delil s Calebom. Caleb je dovolil, da je bral njegove knjige. Dovolil mu je, da je uporabljal njegove flomastre. Dovolil mu je, da se je igral z njegovo najljubšo igračo. Caleb je celo omogočil dodatno potezo pri igri.

Bolj, ko je Andrew delil s Calebom, bolj je Caleb delil z njim! Kmalu sta ves čas delala kaj lepega drug za drugega. Andrew je vedel, da mu nebeški Oče pomaga, da deli z bratom. Andrew ni bil popoln kakor Jezus, vendar si je vsak dan prizadeval, da bi mu bil bolj podoben. ●

Zgodba se je zgodila v ZDA.

